

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **V. B.**, zastoupený JUDr. Pavlem Ondrou, advokátem se sídlem Tylovo náměstí 1, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 17, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2012, č. j. 7 A 330/2011 - 33,

takto:

I. Kasační stížnost **se zamítá.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Usnesením Městského soudu v Praze ze dne 16. 3. 2012, č. j. 7 A 330/2011 - 33, bylo pro nezaplacení soudního poplatku zastaveno řízení o žalobě žalobce (dále jen „stěžovatel“) podané proti rozhodnutí Ministerstva zemědělství ze dne 26. 10. 2011, č. j. 192935/20011-MZE-10000. V odůvodnění usnesení městský soud s odkazem na ust. § 9 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) uvedl, že poplatek za řízení splatný podáním kasační stížnosti nebyl zaplacen ani dodatečně na výzvu soudu ve stanovené lhůtě. Proto bylo po marném uplynutí této lhůty řízení zastaveno.

Na toto usnesení reagoval stěžovatel podáním označeným „Žaloba dle § 16 odst. 4 zákona č. 106/1999 Sb. Kasační stížnost žalobce – návrh dle § 9 odst. 7 zákona č. 549/1991 Sb.“, ve kterém uvedl, že nedopatřením nebyl soudní poplatek zaplacen ve lhůtě stanovené soudem, nicméně tento nedostatek byl napraven ještě v rámci lhůty pro podání kasační

stížnosti. Proto se stěžovatel domáhal o zrušení napadeného usnesení postupem podle ust. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda je podání stěžovatele kasační stížností, neboť je sice soudem příslušným k přezkoumání napadeného usnesení, nikoliv však k jeho zrušení postupem podle ust. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. S ohledem na obsah tohoto podání dospěl k závěru, že se jedná o kasační stížnost, protože v něm stěžovatel výslovně uvedl, že v otevřené procesní lhůtě podává proti výše uvedenému usnesení kasační stížnost. V návaznosti na poučení o probíhajícím řízení, jehož součástí bylo rovněž poučení o tom, že s podáním kasační stížnosti je spojen vznik poplatkové povinnosti, zaplatil stěžovatel soudní poplatek za kasační stížnost.

Nejvyšší správní soud přezkoumal napadené usnesení městského soudu v souladu s ust. § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil stěžovatel, přičemž neshledal vady uvedené v odstavci 4 citovaného ustanovení, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Kasační stížnost proti rozhodnutí o zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je přípustná (viz např. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2005, č. j. Na 225/2005 - 110, publ. pod č. 765/2006 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

Podle obsahu soudního spisu byl stěžovatel vyzván k zaplacení soudního poplatku za podanou žalobu usnesením městského soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 7 A 330/2011 – 30, které bylo jeho zástupci doručeno dne 2. 2. 2012. Lhůta pro zaplacení soudního poplatku byla stanovena deset dnů. Stěžovatel svou poplatkovou povinnost v této lhůtě nesplnil. Napadené usnesení o zastavení řízení bylo právnímu zástupci stěžovatele doručeno dne 19. 3. 2012. Dne 27. 3. 2012 stěžovatel soudní poplatek zaplatil.

Stěžovatel tedy podal žalobu, aniž by zaplatil soudní poplatek přesto, že mu jako poplatníkovi (§ 2 odst. 2 písm. a) zákona o poplatcích) vznikla podle ust. § 4 odst. 1 písm. a) zákona o poplatcích poplatková povinnost podáním žaloby. Nebyl-li však poplatek zaplacen, městský soud podle ust. § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích vyzval stěžovatele k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určil, přičemž jej poučil o následcích v případě nezaplacení.

Stěžovatel nerozporuje, že ve lhůtě stanovené městským soudem soudní poplatek nezaplatil. Byla proto splněna podmínka pro zastavení řízení podle zákona o soudních poplatcích. Lhůta stanovená pro dodatečné zaplacení soudního poplatku byla dostatečná, protože městský soud rozhodl o zastavení řízení až po více než měsíci po jejím uplynutí. Stěžovatel proto mohl soudní poplatek uhradit ještě dne 19. 3. 2012, neboť podle ust. § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích je zaplacení soudního poplatku možné až do doby, než usnesení o zastavení řízení nabude právní moci (viz zejména rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 4. 2008, č. j. 5 Afs 1/2007 - 172, č. 2328/2011 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

Pokud stěžovatel zaplatil soudní poplatek za řízení o žalobě až poté, co usnesení o zastavení řízení nabylo právní moci, nemá tato skutečnost žádné důsledky pro již

pravomocně zastavené řízení. Je proto nerozhodné, že soudní poplatek byl zaplacen ve lhůtě pro podání kasační stížnosti.

Z výše uvedeného důvodu není kasační stížnost stěžovatele důvodná, a proto Nejvyšší správní soud ji zamítl (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s ust. § 109 odst. 2 s. ř. s., podle něhož rozhoduje o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ust. § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Stěžovatel v řízení úspěch neměl, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení, a ministerstvu zemědělství žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2012

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu